

نباید فقط در اعداد یک فصل جست‌وجو کرد، بلکه در این‌که آیا توانسته‌اند یک الگوی رفتاری پایدار در میان مردم شکل دهند یا نه. یعنی مدیریت مصرف انرژی از یک واکنش موقت در روزهای بحرانی، به یک عادت روزمره و بخشی از سبک زندگی تبدیل شود؛ رفتاری که در گرم‌ترین روزهای مرداد هم رعایت می‌شود و در روزهای معتدل پاییز هم فراموش نمی‌شود.

در نهایت، آن‌چه این پویش ثابت کرده فراتر از کاهش چند عدد در نمودار مصرف برق است. نشان داده که رفتار مصرف‌کننده، وقتی در مقیاس جمعی دیده شود، خودش می‌تواند به یک ابزار واقعی برای مدیریت شبکه برق تبدیل شود؛ ابزاری که نه نیازمند سرمایه‌گذاری کلان است و نه محدودیت جدی برای زندگی روزمره مردم ایجاد می‌کند. همین موضوع، شاید مهمترین درسی باشد که می‌توان از تجربه این چند سال گرفت. شاید ما در طول قرن‌ها از اشعار کهن خود آموخته‌ایم که: «بنی آدم اعضای یکدیگرند / که در آفرینش ز یک گوهرند»

خاموشی‌های اضطراری هم کاهش می‌یابد. این یعنی ثبات بیشتر برای همه مصرف‌کنندگان، نه فقط آن‌هایی که در تنظیم کولر خود دقت کرده‌اند.

نکته‌ای که کمتر به آن پرداخته می‌شود، بعد عدالت‌محور این موضوع است. در شرایط ناترازی، برق یک منبع محدود است که باید میان مصارف مختلف توزیع شود. وقتی یک مشترک با تنظیم ساده کولر خود، سهمی از مصرف را کنار می‌گذارد، عملاً بخشی از همان منبع محدود را برای تأمین نیاز مشترک دیگری آزاد می‌کند؛ نیازی که شاید حیاتی‌تر باشد، از یک بیمارستان گرفته تا یک واحد تولیدی که توقفش هزینه‌بر است. مدیریت مصرف، از این زاویه صرفاً یک توصیه فنی برای صرفه‌جویی نیست؛ شکلی از مسؤولیت جمعی در توزیع عادلانه‌تر منابعی است که برای همه کافی نیست.

آنچه پویش ۲۵ درجه در طول این مدت نشان داده، اهمیت بیشتری از حل مسئله یک تابستان دارد. بزرگ‌ترین دستاورد چنین پویش‌هایی را

محسوس روی نمودار مصرف برجای می‌گذارد. در فارس و بوشهر، جایی که تابستان‌ها معمولاً با فشار مضاعف بر شبکه همراه است، مشارکت مردم در قالب همین پویش به کاهش ۱۵۲۰ مگاواتی مصرف برق انجامید؛ عددی که به‌تنهایی امکان تأمین حدود ۸۰۰ مگاوات برق پایدار برای بخش تولید را فراهم کرد. این اعداد را نباید صرفاً به‌عنوان کاهش مصرف روی کاغذ خواند. هر مگاوات صرفه‌جویی‌شده در ساعات اوج، معادل مگاواتی است که دیگر لازم نیست با هزینه بالا و اغلب از طریق سوخت‌های گران‌تر تأمین شود.

اثر این آزادسازی ظرفیت هم فراتر از خانوارهاست. برقی که در ساعات اوج صرفه‌جویی می‌شود، می‌تواند به بخش‌های مولد اقتصاد، صنایع، خدمات عمومی، مراکز ضروری یا تأمین برق مناطق گرمسیری اختصاص یابد؛ همان بخش‌هایی که قطعی یا افت ولتاژ برایشان هزینه‌ای مستقیم و ملموس دارد. وقتی فشار لحظه‌ای بر شبکه کم می‌شود، احتمال

۲۵ درجه؛ قرار همدلی

